

Face-bookvrienden

**De
Verhalentrommel**

Uitgeverij

www.mijnbestseller.nl

“De verhalentrommel”

Gevuld

Door vrienden

Van Face-book

Voor kids

Tussen 8 & 88 jaar

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk of fotokopieën, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteurs.

**Ze dachten dat ze het niet konden
En toch hebben ze het gedaan**

T.L.

Kerstavond van Daw en Ratana

Het gebeurde op een kerstavond. Het was donker en koud. Daw en Ratana lagen heerlijk te slapen. Maar plots werden ze wakker van héél veel licht in hun slaapkamer.

‘Wat is dat nou?’ vroeg Daw.

‘Dat weet ik ook niet,’ antwoordde Ratana.

Ze sprongen meteen hun bed uit en liepen naar het raam. Daw deed het raam open en ze zagen tot hun verbazing dat alle bomen én daken bedekt waren met een dikke laag sneeuw.

‘Wow!’ riepen ze en met open mondjes keken ze naar buiten.

Toen ze naar boven tuurden zagen ze wel duizenden sterretjes aan de hemel glinsteren.

En toen gebeurde het! Er vlogen ineens twee sterretjes naar beneden. Ze kwamen zó dichtbij, dat Daw en Ratana hen bijna konden aanraken. Ze konden dus goed zien dat de sterretjes engeltjes waren.

De engeltjes vlogen floep de kamer binnen. De meisjes doken in hun bed, waarna de engeltjes op de rand van het bed gingen zitten. Daw en Ratana keken de engeltjes met grote ogen aan.

Toen begonnen de engeltjes, als uit een mond te vertellen.

‘Er is een kindje geboren, in Bethlehem, zeiden ze.’

‘Oh ja?’ zei Daw.

‘Waarom?’ vroeg Ratana.

‘Omdat het een héél bijzonder kindje is.’

Beide meisjes waren nieuwsgierig geworden en gingen rechtop in bed zitten.

‘Willen jullie dit kindje zien?’ vroegen de engeltjes.

Daw en Ratana knikten heftig van ja.

‘Dat willen we wel, maar hoe komen we daar?’

‘Nou weet je wat, als jullie op onze vleugeltjes gaan zitten vliegen we naar het pasgeboren kindje toe,’ en zo gebeurde het.

Hoog in de lucht zigzagden de meisjes tussen duizenden flonkerende sterretjes. De sterretjes schitterden als nooit tevoren, veel meer als op andere dagen. De hemel was versierd met duizenden kerstballen. Eindelijk vlogen ze boven Bethlehem. Ze vlogen pijlsnel naar een stal waar ze neerplofte in een bussel stro. Ze krabbelden overeind. Daw en Ratana zagen tot hun schrik een baby in een voederbak liggen. Het kindje was

gelukkig lekker warm aangekleed. De baby zwaaide naar hen. Het kraaide van plezier.

‘Waarom ligt dit kindje in een voederbak, en niet in een mooi wiegje?’ vroeg Ratana.

Toen vertelden de engeltjes dat dit een héél bijzonder kindje was.

‘Oh ja?’ zei Daw.

‘Ja,’ knikten de engeltjes, ‘en Zijn naam is Jezus,’ voegden ze er aan toe.

‘Als hij zo een bijzonder kindje is; waarom ligt hij dan hier in een koude stal?’ vroeg Ratana.

‘Omdat Hij met zijn ouders op de vlucht was. Er was nergens plaats voor Hem.’

‘Nee?’

‘Nee, maar Hij vond het niet erg dat hij geboren werd in een stal. Later zou Hij ons blij maken, want Hij is het Licht voor alle mensen. Wat een wonder hé?’

En zo gebeurde het dat Daw en Ratana de baby een kusje mochten geven.

‘Maak Jij ons ook blij?’ vroegen ze Hem.

‘Ja,’ knikte Jezus toen. ‘Ik zal er altijd voor jullie zijn!’

Daar waren de meisjes zó blij mee dat ze Hem een dikke knuffel gaven. Toen het tijd werd om terug te gaan spreiden de engeltjes hun vleugeltjes weer uit. De meisje klauterden er vlug op, zwaaiden en bliezen kusjes naar Hem toe. De engeltjes vlogen Daw en Ratana terug naar hun slaapkamer, onder een glinsterende sterrenhemel, die versierd was met talloze kerstballen. Daw en Ratana waren erg opgewonden. Ze popelden om hun avontuur tegen hun vriendjes te kunnen vertellen.

Op hun slaapkamer aangekomen zeiden de engeltjes:

‘Ga nu maar gauw slapen, dan kunnen jullie morgen álles vertellen over het kerstkindje. Want, dan is het kerstfeest, de geboortedag van Jezus. Alle mensen op Aarde denken dan aan Hem,’

Nadat de engeltjes Daw en Ratana ondergestopt hadden namen ze afscheid van hen, door te wapperen met hun vleugeltjes. Zij vlogen weer terug naar de sterren waar ze als sterretjes flonkerden aan de hemel.

Nadat Daw en Ratana ’s ochtends wakker werden liepen ze op blote voetjes naar de huiskamer. Ze zagen dat hun kerstboom, met honderd sterretjes versierd was. Zó mooi!

Later op de dag vroegen ze aan al hun vriendjes om naar hun kerstboom te komen kijken. De vriendjes beloofden te komen en zo konden Daw en Ratana hun verhaal aan hen vertellen. Daarna begonnen allen te zingen:

‘Stille nacht, Heilige nacht!’

Daw en Ratana hadden nog nooit zó een fijn Kerstfeest gehad.

Hilda Spierenburg

**De ongelovige haalt zijn geluk
uit klatergoud.
De wijze geniet van het alledaagse.**

Zenwijsheid